

respektive skrivelser av den 11 december 2009 efter sökandens ursprungliga begäranden av den 9 oktober 2009 med avseende på tillgång till samtliga begäranden om prisuppgifter beträffande samtliga poster enligt avtal ESP, ESP-DIMA och ESP-DESIS (handhas av generaldirektoratet för informatik), OPOCE:s ramavtal nr 6011, 6102, 6103, 6020, 10042, 6121, 6031 och 10030 samt generaldirektoratet budgets ramavtal nr BUDG/O101,

- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader och andra kostnader och utgifter som sökanden haft med anledning av förevarande talan, även för det fall att talan ogillas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden hävdad att kommissionen åsidosatt förordning (EG) nr 1049/2001 genom att inte göra en konkret och individuell bedömning av de handlingar som sökanden hänvisade till i sin begäran om tillgång för att avgöra om undantagen var tillämpliga eller om delvis tillgång kunde beviljas. Sökanden har vidare anfört att kommissionens motivering avseendeskyddet för EU:s ekonomiska politik, skyddet för kommersiella intressen och allmän säkerhet saknar grund och bör ogillas. Enligt sökandens uppfattning är kommissionens skäl allmänna och abstrakta och utvisar inte att kommissionen gjorde en särskild och individuell prövning av innehållet i de begärda handlingarna.

Talan väckt den 15 april 2010 — Europeiska kommissionen mot SEMEA

(Mål T-168/10)

(2010/C 161/76)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Petrova och advokaten E. Bouttier)

Svarande: Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) (Millau, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- förplikta SEMEA, genom sitt ad hoc-ombud, att betala sökanden 41 012 euro jämte ränta från och med den 10 mars 1992 eller i andra hand från och med den 27 april 1993,

- besluta att periodiserad ränta ska utgå på räntebeloppet,

- förplikta SEMEA att utge 5 000 euro som skadestånd på grund av dess tredska och

- förplikta SEMEA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska gemenskapen, företräd av kommissionen, ingick den 6 juli 1990 ett avtal med Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) om stöd till lokal utveckling, bestående i att förbereda och starta ett europeiskt centrum för lokala företag i Millau.

Kommissionen hävdar att SEMEA enligt detta avtal förband sig att utföra vissa uppgifter och redovisa sitt arbete till kommissionen genom att översända regelbundna rapporter, medan kommissionen å sin sida förband sig att bidra ekonomiskt till detta arbete med högst 135 000 ECU, vilket högst fick motsvara 50 procent av de godkända utgifterna för arbetet.

I maj 1991 bad SEMEA att kommissionen skulle tillåta att detta avtal istället genomförs av ett annat organ, Association CEI12, vilket kommissionen beviljade med preciseringen att detta inte befriade SEMEA från sina skyldigheter, vilket SEMEA bekräftade genom att förklara att man gick i borgen för att arbetet skulle utföras korrekt i enlighet med avtalet.

Vid en kontroll av hur arbetet fortskred konstaterades att de sammanlagda stödberättigande utgifterna uppgick till 187 977 ECU och att kommissionen således skulle utbetala 50 procent av detta belopp, det vill säga 93 988 ECU.

Eftersom SEMEA redan hade erhållit 135 000 ECU enligt avtalet, yrkar kommissionen att SEMEA ska återbetala överskjutande belopp.

Talan väckt den 19 april 2010 — CTG Luxembourg PSF mot domstolen

(Mål T-170/10)

(2010/C 161/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Computer Task Group Luxembourg PSF SA (Bertrange, Luxemburg) (ombud: advokaten M. Thewes)

Svarande: Europeiska unionens domstol

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara de beslut som domstolen fattat inom ramen för den europeiska offentliga upphandlingen "AO 008/2009: användarstöd för första och andra nivåns IT- och telefonsystem, call center, förvaltning av hardware end user", särskilt

— kommissionens beslut att öppna anbuden den 9 februari 2010 och förkasta anbudet från CTG CONSORTIUM på grund av "för sent lämnat anbud",

— Europeiska unionens domstols beslut att tilldela kontraktet till en annan anbudssökande (odaterat och för närvarande inte känt för sökanden),

— Europeiska unionens domstols beslut av den 5 mars 2010 att fastställa beslutet att förkasta CTG CONSORTIUMS anbud,

— förplikta domstolen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I förevarande talan har sökanden yrkat ett ogiltigförklarande dels av kommissionens beslut av den 9 februari 2010 att öppna anbuden, varvid sökandens anbud förkastades på grund av att det inkommit för sent inom ramen för ett anbudsförfarande rörande användarstöd för första och andra nivåns IT- och telefonsystem, call center, förvaltning av hardware end user (EUT 2009/S 217-312292), och dels av beslutet att tilldela en annan anbudssökande kontraktet, samt framställt yrkande om skadestånd.

Till stöd för talan har sökanden åberopat följande fyra grunder:

— Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, principen om likabehandling av anbudsgivare och principen om fri konkurrens genom att förutom ett sista datum för avsändandet av anbuden föreskriva en tidsfrist för inlämnande till posten.

— Åsidosättande av skyldigheten att besvara begäran om upplysningar som i rätt tid framställs till den upphandlande myndigheten.

— Åsidosättande av skyldigheten att upplysa uteslutna anbudsgivare om skälen till att deras anbud förkastades och namnet på den som tilldelades kontraktet samt lämna anvisningar om överklagandemöjligheter.

— Europeiska unionens kontraktsrättsliga ansvar.

Talan väckt den 8 april 2010 — Colas mot harmoniseringsbyrån — García-Teresa Gárate (BASE-SEAL)

(Mål T-172/10)

(2010/C 161/78)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Colas (Boulogne-Billancourt, Frankrike) (ombud: advokaten E. Logeais)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Rosario García-Teresa Gárate (Barcelona, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara överklagandenämndens beslut:

— i den del överklagandenämnden har slagit fast att det helt saknas likheter mellan kännetecknen och detta på grundval av en felaktig återgivning av den omtvistade registreringsansökan, utan att lämna någon exakt angivelse av målgruppen och utan att motivera på vilket sätt orden BASE-SEAL har särskiljningsförmåga och är dominerande,

— i den del överklagandenämnden har förnekat varje likhet mellan kännetecknen och således har avslagit invändningen mot registreringen av varumärket BASE-SEAL i strid mot artikel 8.1 b rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, och